

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (I.Păduraru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N.Simciuc, I.Țurcan, Iu.Cotruță)

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Botnari Alexandru, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Botnari Alexandru împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Botnari Alexandru și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La data de 03 martie 2017, Botnari Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea în parte a Deciziei nr. 126 din 25.06.2017 privind finalizarea controlului, constatarea tergiversării nejustificate a examinării plîngerii din 09.08.2016 de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, constatarea drept ilegale și prejudiciabile acțiunile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și încasarea din contul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 de lei și a cheltuielilor pentru serviciile avocatului în mărime de 3000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 11.07.2016 a depus o cerere la MAI în temeiul art. 12 al Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prin care și-a exercitat dreptul la informare despre prelucrarea datelor cu caracter personal, iar răspunsul MAI din 14.07.2016 a fost unul vag, fără a prezenta răspuns la toate întrebările adresate în solicitare, inclusiv i-au fost prezentate date incorecte.

A comunicat că s-a adresat cu o cerere Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), pentru efectuarea controlului pe faptul

prelucrării neautorizate a datelor cu caracter personal de către Ministerul Afacerilor Interne (MAI), deoarece la solicitarea de a primi un răspuns incomplet de la aceștia, care nu era în concordanță cu datele prezentate de ÎS „CRIS Registru”, a cărei bază a fost accesată de angajații MAI, iar în urma controlului efectuat CNPDCP a constatat că unele operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal au fost realizate cu încălcarea legislației și anume cele din data de 20.05.2016 și din data de 18.02.2016, 09.06.2016. Totodată CNPDCP a constatat că MAI a utilizat pentru prelucrarea datelor cu caracter personal sistemul Common Object Interface care nu este conform cerințelor tehnice și legale pentru un sistem de prelucrare a datelor cu caracter personal.

În aceeași succesiune a relatat că cu referire la prelucrarea datelor personale de către angajații MAI din data de 14.04.2016, 28.04.2016 și patru accesări din 29.04.2016, 24.05.2016 și 02.06.2016, CNPDCP a apreciat aceste acțiuni drept legale.

A indicat că nu este de acord cu decizia contestată în ceea ce ține de temeinicia accesării datelor sale cu caracter personal referitoare la naștere, din sistemul informațional automatizat „Colaborator”, la data de 29.04.2016, de către utilizatorul SPIA MAI, pentru un motiv evident neîntemeiat - „în vederea individualizării subiectului datelor cu caracter personal și stabilirii veridicității datelor care-l vizează, întru evitarea accesării neîntemeiate a datelor cu caracter personal ale altor persoane cu același nume și prenume, stocate în RSP”, precum nu este de acord și cu temeinicia accesării duble, imprimare dublă a datelor cu caracter personal din data de 29.04.2016 de către utilizatorii SPIA ai MAI, A. Jigala și V. Grati, bazate pe necesitatea efectuării măsurilor speciale de investigație în temeiul încheierii Judecătoriei Buiucani nr. 11-1992/16 din 28.04.2016.

A susținut că dezacordul său se întemeiază pe faptul că la momentul accesării datelor sale personale Registrul de Stat al populației (RSP), la 29.04.2016, pentru realizarea măsurii speciale de investigație dispusă prin încheierea judecătorească nominalizată, măsurile speciale de investigații indicate deja erau finisate la data de 28.04.2016 și tot la data de 28.04.2016 a fost reținut respectiv fiind identificat potrivit actelor de identitate deținute, iar ofițerii SPIA MAI implicați în investigarea cazului aveau posibilitatea legală de acces la materialele din dosarul penal în temeiul cărora motivează că au realizat aceste accesări, respectiv nu aveau necesitatea accesării datelor sale din RSP.

A declarat că identificarea sa putea fi necesară și realizată până la inițierea măsurilor speciale de investigații, însă aceasta nu a solicitat nici judecătorul care a emis încheierea de efectuare a măsurilor speciale de investigații, nici colaboratorilor operativi nu le era necesar, iar procurorului nu îi era interesant cine urmează a fi urmărit. Accesarea ulterioară realizării măsurilor speciale de investigații a datelor personale din SIA „Colaborator” și a RSP, consideră că au fost realizate neîntemeiat și nu aveau acoperire prin încheierea judecătorească menționată deoarece ea a fost deja executată și nu le autoriza astfel de acțiuni. Respectiv CNPDCP nu a stabilit unde au ajuns datele personale imprimate pe suport de hârtie.

A relatat că identificarea sa nu era necesară pentru angajații MAI prin intermediul

RSP, deoarece el era angajat MAI și avea transmise toate datele personale suficiente în temeiul legislației muncii și acestea erau prelucrate în SIA „Colaborator”.

A menționat că argumentele invocate se întemeiază pe materialele dosarului penal nr.XXXXXX, care a fost expediat în judecată și pe care a fost emisă sentința Judecătorei Buiucani din XXXXX, care a intrat în vigoare prin neatacare la data de XXXXX, astfel, materialele acestui dosar erau accesibile și pentru CNPDCP în vederea realizării unui control obiectiv și complet, însă se vede cert că acestea nu au fost examinate.

Relevantă pentru caz au procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29.04.2016 și procesul-verbal de reținere a lui Botnari Alexandru din 28.04.2016.

A concretizat că participarea la efectuarea unor măsuri speciale de investigații sau realizarea unor acțiuni de urmărire penală nu permite ofițerilor accesarea fără necesitate a datelor personale inclusiv a persoanelor urmărite, de aceea este evident că scopul sau motivul invocat pentru accesarea datelor personale nu este unul real, deoarece contravine procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29.04.2016 realizat în cadrul dosarului penal nr.XXXXXX.

Din considerentele menționate, reclamantul a dedus că angajații MAI au indus în eroare CNPDCP în privința scopului pentru care au fost prelucrate datele sale cu caracter personal, inclusiv nu i-au oferit informația deplină și corectă despre prelucrarea datelor personale, fapt care afectează temeinicia și legalitatea deciziei CNPDCP contestate.

Nu este de acord nici cu legalitatea accesării datelor personale din data de 14.04.2016, care este motivată de MAI drept necesară pentru oferirea destinației „Crucea pentru merit de clasa 1”, deoarece în cadrul SIA „Colaborator” MAI dispunea de toate datele necesare, iar accesarea RSP le-a oferit accesul la un volum de date personale mai vast care nu îi erau necesare pentru acest scop (neproporțional).

Referitor la invocarea survenirii termenului de prescripție în vederea refuzului inițierii procesului contravențional, consideră că o astfel de argumentare subliniază repetat lipsa de legalitate a deciziei CNPDCP, deoarece potrivit art. 446 alin. (1) lit. c) din Codul contravențional, în cazul contestării unui act contravențional, agentul constator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă răspunderea contravențională a fost înlăturată conform art. 20-31, (ceea ce include prescripția răspunderii contravenționale), însă conform alin.(2) al aceleiași norme: prevederile și prescripția nu se aplică în unul din următoarele cazuri: aplicarea sancțiunii principale prevăzute de prezentul cod este de competența instanței de judecată ...;

A menționat că CNPDCP nu poate refuza intentarea procesului contravențional din motivul survenirii prescripției răspunderii contravenționale, fiindcă nu are competențe de a examina și trage la răspundere pentru contravențiile prevăzute de art.741 din Codul contravențional, această atribuție, conform art.423 alin. (3) din Codul contravențional, revenindu-i exclusiv instanței de judecată.

Reclamantul a comunicat că deși CNPDCP a identificat utilizarea de către MAI și alte instituții a tehnologiei Common Object Interface pentru accesarea datelor din

RSP, care de mai multe ori a stabilit-o drept corespunzătoare cerințelor de securitate a prelucrării datelor personale, nu a dispus suspendarea utilizării acesteia.

A susținut reclamantul că prin decizia directorului CNPDCP nr. 126 din 25.05.2017 a fost realizată o examinare incompletă și neobiectivă a cazului, soldată cu intentarea fără temei a proceselor contravenționale în privința persoanelor care au prelucrat neîntemeiat datele cu caracter personal și au încălcat dreptul de a fi informat despre tipurile prelucrării acestor date.

A mai declarat că nu s-a luat în considerație că făptuitorii contravențiilor până în prezent nu l-au informat despre scopul și volumul datelor prelucrate, de aceea consideră această faptă contravențională drept una continuă, ceea ce se întemeiază pe prevederile art.12 alin.(2) al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal: în cazul în care datele cu caracter personal nu sunt colectate direct de la subiectul datelor, operatorul sau persoana împuternicită de către operator este obligată ca, în momentul colectării datelor sau, dacă se intenționează dezvăluirea acestora către terți, cel mai târziu în momentul primei dezvăluiri, să furnizeze subiectului datelor cu caracter personal informația privind categoriile de date care urmează a fi colectate sau dezvăluite, precum și informațiile indicate la alin. (1), cu excepția pct. 3) lit. c).

Mai mult de atât, a fost tergiversată neîntemeiat examinarea plângerii sale din 19.08.2016 până la data de 25.05.2017, fapt care a permis motivarea expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere contravențională a persoanelor care au efectuat accesări neautorizate a datelor sale personale la 20.05.2016 și 09.06.2016, inclusiv i-au oferit la data de 14.07.2016 o informație contrară prevederilor legale și diferită celor constatate ulterior de CNPDCP.

A susținut că o astfel de situație este inadmisibilă deoarece pentru prezentarea cu întârziere a informației CNPDCP este prevăzută răspunderea contravențională, potrivit art. 742 din Codul contravențional, însă în decizia contestată nu a fost indicat că CNPDCP nu i s-a prezentat în termen informația solicitată, inclusiv că i s-au opus careva impedimente de acces la informațiile necesare, atitudine ce nu poate fi tolerată.

În aceeași succesiune indică la prevederile art. 27 alin.(3) al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, potrivit cărei în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

A mai comunicat că prin decizia CNPDCP nu s-a dispus sesizarea MAI despre faptele ilegale constatăte în acțiunile angajaților MAI la prelucrarea datelor sale cu caracter personal, iar nesoluționarea legală și în termeni legali a cererii depuse la CNPDCP, i-a cauzat un prejudiciu moral enorm, exprimat în lipsa de siguranță și prezența unei senzații de urmărire penală cu suportul inacțiunilor CNPDCP, fapt care se răsfrânge negativ asupra capacității sale de muncă și de a avea grijă de copiii minori pe care îi întreține. Potrivit celor menționate estimează valoarea materială a

prejudiciului moral cauzat prin aceste inacțiuni ale angajaților CNPDCP la suma de 5000 lei care consideră că urmează a fi încasați de la CNPDCP, solicitare pe care o întemeiază pe prevederile art.18 al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal: orice persoană care a suferit un prejudiciu în urma prelucrării de date cu caracter personal efectuată ilegal sau căreia i-au fost încălcate drepturile și interesele garantate de prezenta lege are dreptul de a sesiza instanța de judecată pentru repararea prejudiciilor materiale și morale.

În aceeași succesiune mai consideră necesar să fie încasate de la CNPDCP cheltuielile pentru avocatul care acordă asistența juridică și îi v-a reprezenta interesele în cadrul examinării cauzei în sumă de 3000 de lei.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza art.3 alin. (1) lit. a) și c), 5 lit. a), 7, 16, 25 alin. 1) lit. b) și (3), 26 alin.(1) lit. a) al Legii nr.793 din 10.02.2000 contenciosului administrativ și al art. 27 alin. alin.(5) al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, art. 85 alin.(5) lit. a) pct. 8), 166, 277 și 278 din Codul de procedură civilă, Convenția pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28.01.1981, art.6 și 8 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 04.11.1950.

A solicitat admiterea integrală a acțiunii. A anula în parte decizia nr.126 din 25.05.2017 privind finalizarea controlului, emisă de directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în ceea ce ține de prevederile pct. 1 din dispozitivul acesteia referitoare la recunoașterea drept întemeiate accesările datelor personale din data de 29.04.2016 (pct.4 și 5); inclusiv pentru faptul că CNPDCP nu a reacționat prin dispunerea suspendării utilizării tehnologiei de accesare Common Object Interface; Din motivul nedispunerii intentării proceselor contravenționale în privința persoanelor responsabile de comiterea contravenției prevăzute de art.741 din Codul contravențional; Pentru oferirea unui răspuns incomplet și eronat de către MAI la solicitarea sa de a fi informat despre scopurile prelucrării datelor sale cu caracter personal, precum și altă informație legată de aceste operațiuni. Expunerea de către CNPDCP asupra conformității prevederilor legale a răspunsului MAI din 14.07.2016 la solicitarea inițiată potrivit art.12 al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal; ca ilegal în fond, fiind emis contrar prevederilor legii și să înlăture încălcările comise, prin reluarea efectuării controlului și reacționarea asupra faptelor constatate potrivit legislației. Constatarea tergiversării nejustificate a examinării plângerii sale din 09.08.2016 de către CNPDCP. Constatarea drept ilegale și prejudiciabile acțiunile CNPDCP și încasarea din contul CNPDCP a prejudiciului moral cauzat în sumă de 5000 de lei și încasarea din contul CNPDCP a cheltuielilor pentru serviciile avocatului în sumă de 3000 de lei.

Ulterior, reclamantul a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor față de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin care solicită anularea în parte a Deciziei nr.126 din 25.05.2017 privind finalizarea controlului, emisă de Directorul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în ceea ce ține de prevederile pct. 1 din dispozitivul acesteia referitoare la recunoașterea drept întemeiate accesările datelor personale din data de 29.04.2016

(pct.4 și 5); Inclusiv pentru faptul că CNPDCP nu a reacționat prin dispunerea suspendării utilizării tehnologiei de accesare Common Object Interface; Din motivul nedispunerii intentării proceselor contravenționale în privința persoanelor responsabile de comiterea contravenției prevăzute de art.741 din Codul contravențional; Pentru oferirea unui răspuns incomplet și eronat de către MAI la solicitarea mea de a fi informat despre scopurile prelucrării datelor mele cu caracter personal, precum și altă informație legată de aceste operațiuni; Expunerea de către CNPDCP asupra conformității prevederilor legale a răspunsului MAI din 14.07.2016 conform art. 12 al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal; ca ilegal în fond, fiind emis contrar prevederilor legii și să înlăture încălcările comise, prin reluarea efectuării controlului și reacționarea asupra faptelor constatate potrivit legislației. Constatarea tergiversării nejustificate a examinării plângerii din 09.08.2016 de către CNPDCP. Constatarea drept ilegale și prejudiciabile acțiunile CNPDCP și încasarea din contul CNPDCP a prejudiciului moral cauzat în sumă de 50000 de lei.

Prin hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost admisă parțial și s-a constatat tergiversarea nejustificată a examinării plângerii din 09.08.2016 de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. În rest cerințele au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Botnari Alexandru și a fost menținută hotărârea din 27 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că conform art.27 alin.(3) al Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08.07.2011, în urma examinării plângerii, Centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit. Decizia este comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Instanța de apel a indicat că în speța data, termenul scurs din momentul înregistrării plângerii reclamantului Botnari Alexandru, 09 august 2016 și momentul emiterii deciziei nr.126 din 25 mai 2017 depășește cu mult termenul de 30 de zile pentru pronunțarea deciziei, prevăzut de norma citată supra.

Din aceste considerente, instanța de apel a relatat că a fost constatată încălcarea de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a termenului legal de 30 de zile privind examinarea plângerii din 09.08.2016.

La fel, instanța de apel a relatat că prima instanță just a conchis că decizia pârâtului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 126 din 25 mai 2017, este legală, emisă cu respectarea procedurii, deoarece nu se atestă nici un temei, prevăzut de art. 26 din Legea contenciosului administrativ, de anulare a deciziei nr. 126 din 25 mai 2017 emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, argumentele reclamantului fiind declarative.

Instanța de apel a indicat că instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o

cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

La fel, instanța de apel a relatat că, potrivit prevederilor art.26 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legitimă în corespundere cu cerințele legii, astfel temei pentru admiterea apelului nu sunt, or, acesta este o expunere directă a cererii de chemare în judecată.

La 19 decembrie 2018, Botnari Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La data de 11 octombrie 2018, decizia instanței de apel a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 11 octombrie 2018 (f.d.107), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia. Prin urmare, recursul declarat la data de 19 decembrie 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnari Alexandru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnari Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Botnari Alexandru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Botnari Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru